

...

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Pfv.I.20.256/2020/8. szám

A tanács tagjai: Dr. Orosz Árpád a tanács elnöke

Dr. Csentericsné dr. Ágh Bíró Ágnes előadó bíró

Dr. Kiss Gábor bíró

A felperes: Felperes1

A felperes képviselője: Dr. Kozma Tamás ügyvéd

Az alperesek: Alperes1 I. rendű

Alperes2 II. rendű

Alperes3 IV. rendű

Alperes4 V. rendű

Az alperesek képviselője: Dr. Tóth Ádám ügyvéd

A per tárgya: többlethasználati díj megfizetése, közös tulajdon megszüntetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: I-II. rendű alperesek

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 44.Pf.634.504/2019/3.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Pesti Központi Kerületi Bíróság 23.P.87.909/2018/27.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 44.Pf.634.504/2019/3. számú jogerős ítéletét a felülvizsgálattal támadott részében az elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedően hatályon kívül helyezi és ebben a keretben az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja;

a felperes és a II. rendű alperes felülvizsgálati eljárási költségét 150.000-150.000 (százötvenezer-százötvenezer) forintban állapítja meg azzal, hogy a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték 593.550 (ötszázkilencvenháromezer-ötszázötven) forint.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes és az I. rendű alperes 4/12-4/12 arányban, míg a IV-V. rendű alperesek 2/12-2/12 arányban tulajdonosai a perbeli ingatlannak. Az I. rendű alperes tulajdoni hányadát a II. rendű alperes holtig tartó haszonélvezeti joga terheli.

[2] A perbeli ingatlan 995 m² nagyságú telek, amin három lakóépület van, a tulajdonosok jogelődei azt az 1920-as években merőlegesen egy 332 m² nagyságú (a továbbiakban: I. rész) és egy 664 m² nagyságú (a továbbiakban: II. rész) területre osztották, amely részeket elkülönülten használták, az 1960-as években a telekrészek közé kerítést építettek. A kialakult használati rend szerint a II. rész tulajdonosa a felperes és az I. rendű alperes, az I. rész tulajdonosai a IV-V. rendű alperesek, tulajdoni hányadukat a 2016. március 10-én kelt adásvételi szerződéssel szerezték, az adásvétel tárgyát a használati megosztási vázrajzon A betűvel megjelölt ingatlanrész (I. rész) képezte.

[3] A II. részen egy három szintes családi ház, valamint egy melléképület áll.

[4] A felperes nagyapja 8/12 részben volt tulajdonosa a perbeli ingatlannak, 2013. december 16-án elhunyt, öröklés jogcímén egymás között egyenlő arányban a hagyatékot M-né N. M. - a felperes nagyanyja - és a kiskorú felperes szerezte meg a túlélő házastárs özvegyi jogával terheltén. Az I. rendű alperes tulajdonszerzését megelőzően a felperes nagyanyja tulajdonosként, valamint a felperes nagybátyja szívésségi használóként használták a teljes II. részt.

[5] M-né N. M. eladó és az I-II. rendű alperesek között 2014. november 18-án adásvételi szerződés jött létre, amellyel 8.000.000 forint vételárért az eladó a 4/12 tulajdoni hányadát eladta az I. rendű alperesnek, egyben a felek a II. rendű alperes javára az I. rendű alperes tulajdoni hányadán haszonélvezeti jogot alapítottak.

[6] Az adásvételi szerződés 1. pontja rögzíti: „Az ingatlan használata a tulajdonostársak között úgy oszlik meg, hogy a telekkel szemben állva, jobbra eső rész a mellékelt rajzon 2. számmal feltüntetett épület tetőtér-beépítéses. A ház három szobából, nappali-konyhából, mellékhelyiségekből és pincéből áll, az eladó kizárólagos tulajdona képezi az adásvétel tárgyát. A telek jobb oldali hátsó frontján található a megosztási rajzon 3. számmal feltüntetett különálló egy szoba, komfortos épület, valamint egy garázs, ez az épület az eladó ingatlannal közös bejáraton keresztül közelíthető meg, ez D. L. B. 4/12 arányú kizárólagos tulajdonát képezi. D. L. B., valamint az eladó között a lekerekített telekrész (II. rész) 14 méter X 38 méteres terület (a megosztási rajzon telek 2.) használati joga fele-fele arányban oszlik meg.”.

[7] Az I-II. rendű alperesek 2014. december 1-jén léptek birtokba, azonban a földhivatal M-né N. M. özvegyi jogának törlése mellett az I. rendű alperes tulajdonjog, illetve a II. rendű alperes haszonélvezeti jog bejegyzése iránti kérelmét elutasította.

[8] 2015. március 29-én a szerződő felek ismételten adásvételi szerződést kötöttek, amely alapján az I. rendű alperes tulajdonjogát, a II. rendű alperes haszonélvezeti jogával terhelt az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezték. Ez utóbbi adásvételi szerződésből a használat megosztására vonatkozó rendelkezést a felek mellőzték.

[9] A felperes 2014. december 18-án (helyesen 8-án) kelt levelében az elővásárlási joga megsértésére hivatkozott. Ezt követően a 2015. július 15-én kelt levelében vitatva a 2014. november 18-i adásvételi szerződés I. pontjában rögzített használati rendet, felszólította az I-II. rendű alpereseket, hogy 2014. november 18-tól kezdődően havi 60.000 forint többlethasználati díjat fizessenek meg egyetemlegesen.

[10] A felszólítás eredménytelenségét követően a felperes 2015. augusztus 1-jén az I-II. rendű alperesekkel szemben fizetési meghagyás iránti eljárást kezdeményezett, amely eljárás az I. rendű alperes ellentmondása folytán – az őt érintő részben – perré alakult. A II. rendű alperes tekintetében a fizetési meghagyás – amely a 2014. december 1-jétől 2015. július 31-ig terjedő időszakra kötelezte többlethasználati díj megfizetésére – jogerőre emelkedett.

[11] Az I. rendű alperes az ingatlanból elköltözött, 2016. március 10-ét követően az ingatlant a II. rendű alperes, valamint az I-II. rendű alperesek gyermeke lakja.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[12] A felperes módosított keresetében a közös tulajdon megszüntetését kérte, elsődlegesen megváltás, másodlagosan árverési értékesítés útján. Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest: fizessen meg a felperesnek a 2014. december 1. és 31. napja közötti időszakra 79.000 forint, a 2015. január 1. és szeptember 30. napja közötti időszakra 792.000 forint többlethasználati díjat, valamint egyetemlegesen kérte kötelezni az I-

II. rendű alpereseket a 2015. október 1. és december 31. közötti időszakra 264.000 forint, a 2016. január 1. és 2018. december 31. közötti időszakra 3.780.000 forint, a 2019. január 1. és 2019. április 30. közötti időszakra 420.000 forint, míg 2019. május 1-jétől a közös tulajdon megszüntetéséig havi 105.000 forint többlethasználati díjat és ennek középátlagos időponttól járó törvényes mértékű késedelmi kamatát.

[13] Az alperesek a kereset elutasítását kérték, elsődlegesen arra hivatkozással, hogy a közös tulajdon megszüntetése alkalmatlan időre esik. A többlethasználati díj iránti igényvel kapcsolatban az I. rendű alperes úgy nyilatkozott, hogy nem lakott az ingatlanban, oda kizárólag a II. rendű alperes költözött be közös gyermekükkel. Hivatkozott a 2014. november 18-án megkötött adásvételi szerződés 1. pontjában foglaltakra, amely szerint a perbeli ingatlan használatát a jogelődök egymás között természetben megosztották, és kizárólagos használatába, birtokába került a jelenleg a haszonélvező II. rendű alperes által lakott ingatlanrész. E körben hivatkozott a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 5:75-76 §-aiban, valamint a 6:579. §-ában foglaltakra.

Az első- és másodfokú ítélet

[14] Az elsőfokú bíróság ítéletével az I-II. rendű alpereseket kötelezte, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 1.010.500 forintot és ezen összeg után 2016. október 15-től a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamatot. Kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 3.885.000 forintot és ennek 2017. augusztus 15-től a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, kötelezte a II. rendű alperest, hogy 2019. május 1-jétől fizessen meg a felperesnek havi 105.000 forint többlethasználati díjat minden hó 1. napján esedékesen. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[15] Indokolása szerint a felperesnek a közös tulajdon megszüntetésére irányuló igényérvényesítése a Ptk. 5:83. § (2) bekezdése értelmében alkalmatlan időre esik.

[16] A felperes többlethasználati díj iránti keresetét túlnyomórészt alaposnak találta. Álláspontja szerint a per során az I-II. rendű alperesek nem igazolták, hogy az adásvételi szerződés 1. pontja egy már kialakult tartós használati rendet rögzítene, az adásvételi szerződés mellékletét képező rajz sem tartalmaz erre vonatkozóan iránymutatást, az 1. pontban rögzítettek a használat természetbeni, végleges megoldásának nem tekinthetők. Ezért úgy foglalt állást, hogy a II. rész használatának rendezésére a tulajdonosok között nem került sor, az a felperes és az I. rendű alperes osztatlan közös tulajdona. Az I-II. rendű alperesek a felperest az ingatlan tulajdonrészének használatától elzárták, a felperes az alperesek, majd 2016. március 10-től a II. rendű alperes bentlakása folytán a tulajdonjogából eredő használati és birtoklási jogosultságát gyakorolni nem tudja.

[17] Az I. rendű alperes a per során következetesen állította, azonban igazolni nem tudta, hogy az ingatlanrészbe soha nem költözött be. Előadását kétséggé teszi, hogy a 2016. március 10-én tartott tárgyaláson az I. rendű alperes lakcímeként a perbeli ingatlan címét rögzítette a bíróság, míg a 2016. március 17-én tartott tárgyaláson az I. rendű alperes bejelentette, hogy lakcíme megváltozott. A rendelkezésre álló adatok alapján az elsőfokú

bíróság úgy tekintette, hogy eddig az időpontig az alperes kétséget kizáróan a perbeli ingatlanban lakott.

[18] A felperes az alpereseket – általuk sem vitatottan – 2015. július 15-én írásban szólította fel használati díj fizetésére. A bíróság a perben kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleménye alapján állapította meg a használati díj – az I-II. rendű alperes által vitássá nem tett – havi összegét és a 2015. július 15-től 2016. március 10-ig terjedő időszakra az I-II. rendű alperest egyetemlegesen kötelezte 1.010.500 forint használati díj megfizetésére, majd az ezt követő időszakra kizárólag a II. rendű alperest kötelezte többlethasználati díj megfizetésére.

[19] A felperes és az I-II. rendű alperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét nem fellebbezett részében nem érintette, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatta és az I-II. rendű alperesek által a felperesnek egyetemlegesen fizetendő lejárt 1.010.500 forint használati díjat a II. rendű alperes vonatkozásában 790.500 forintra és járulékaira leszállította. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[20] A másodfokú bíróság a közös tulajdon megszüntetése körében az elsőfokú bíróság döntésének indokaival is egyetértett.

[21] A többlethasználati díjra vonatkozó döntés tekintetében lényeges eljárási szabálysértés hiányában az elsőfokú eljárás megismétlésére indokot nem látott. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás adataiból okszerűen vonta le azt a következtetést, amely szerint az adásvételi szerződés nem igazolta azt, hogy az ingatlan használatát a tulajdonostársak természetben egymás között megosztották. Rámutatott, hogy M-né N. M. eladó özvegyi haszonélvezeti joga folytán a felperes tulajdoni hányadát is használhatta, ez éppen a II. ingatlanrész osztatlan használatát igazolja. Kiemelte, hogy a felperes nem volt a szerződésnek alanya, az adásvételi szerződés megkötésekor a tulajdonostárs hozzájárulása nélkül nem volt jogosult a felperesre is hatályos használati megállapodást kötni [Ptk. 5:74. §, Ptk 5:78.§ (1) bekezdés]. Kitért arra is, hogy a 2015. március 29-i szerződésben sem vett részt a felperes, ennek hiányában az eladó nem dönthetett a felperes tulajdoni hányadának használatáról, a használat megosztásáról. Az adásvételi szerződés 1. pontjában foglaltak nem egy kialakult használati rendet rögzítenek, a felperes törvényes képviselőjének későbbi nyilatkozata csak megerősítette a korábbi peradatok által alátámasztott osztatlan használatot a II. ingatlanrésze.

[22] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett arra, hogy 2016. március 10-ig az I. rendű alperes ingatlanhasználatára igazolást nyert, ettől kezdődően azonban többlethasználati díj fizetésére nem volt kötelezhető.

[23] Rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a II. rendű alperest jogerős fizetési meghagyási kötelezte többlethasználati díj megfizetésére a 2014. december 1-jétől 2015. július 31-ig terjedő időszakra, ennek ellenére az I-II. rendű alpereseket az elsőfokú bíróság 2015. július 15-től 2016. március 10-ig egyetemlegesen kötelezte. A jogerős fizetési meghagyásra tekintettel azonban a II. rendű alperest 2015. július 31-ig nem lehetett további többlethasználati díj megfizetésére kötelezni, ugyanakkor azt is

megállapíthatónak találta, hogy a felperes 23. sorszámú módosított keresetében kizárólag az I. rendű alperest kérte kötelezni a 2014. december 1-jétől 2015. szeptember 31-ig terjedő időszakra többlethasználati díj megfizetésére. A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 215. §-ába ütköző módon a kereseti kérelmen túlterjeszkedve tévesen marasztalta egyetemlegesen az I-II. rendű alperest a 2015. július 15-től szeptember 30. közötti időszakra. Erre tekintettel a másodfokú bíróság a II. rendű alperes kötelezését leszállította a 2015. július 15-től szeptember 30-ig terjedő időszakra járó 220.000 forinttal, 790.500 forintra.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[24] A jogerős ítélet ellen az I-II. rendű alperesek éltek felülvizsgálati kérelemmel, amelyben annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének részben történő megváltoztatásával a keresete elutasítását, az I-II. rendű alperesek többlethasználati díj fizetésére irányuló kereset elutasítását kérték. Hivatkozásuk szerint a jogerős ítélet a régi Pp. 163. § (1) bekezdésébe, 164. §-ába, 206. § (1)-(2) bekezdéseibe, valamint a – helyesen – 221. § (1) bekezdésébe ütköző módon jogszabálysértő.

[25] Álláspontjuk szerint a többlethasználati díj vonatkozásában a jogvita elbírálásához a szükséges bizonyítást az ügyben eljáró első- és másodfokú bíróság nem folytatta le, a másodfokú bíróság tévesen megállapított tényállásra alapított döntése helytelen.

[26] Érvelésük szerint önmagában a „többlethasználat” nem alapozhat meg használati díj iránti igényt, mert a felperes ténylegesen soha nem próbálta birtokba venni az ingatlant, ebben egyikük sem akadályozta meg. Arra hivatkoztak, hogy saját elhatározásából nem gyakorolta a használati jogát, miközben az ingatlan tulajdoni hányadához tapadó terheket sem viselte soha. Álláspontjuk szerint az I-II. rendű alperesek a perbeli ingatlanon álló felújított családi ház teljes használatára jogosultak, ezt rögzítette az adásvételi szerződés 1. pontja. Érvelése szerint az eladó mint tulajdonos jogosult volt önállóan dönteni a perben vitássá tett kizárólagosan használat ingatlanrész használatáról. Kitértek arra, hogy az első- és másodfokú bíróság megsértette a régi Pp. 221. § (1) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségét, az őket terhelő többlethasználati díj fizetés kapcsán a jogerős ítélet jogi indokolást nem tartalmaz, nem jelölik meg a bíróságok, hogy mi a marasztalás jogalapja, jogszabályi hivatkozást az első- és másodfokú ítélet e körben sem tartalmaz.

[27] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

[28] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint részben alapos.

[29] A Kúria előjáróban rögzíti, hogy az I. rendű alperes felülvizsgálati kérelmét a Pfv.I.20.256/2020/8. számú végzésével hivatalból elutasította

[30] A régi Pp. 270. § (2) bekezdése és a 275. § (3) bekezdése együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálati alapja az anyagi jogi jogszabálysértés vagy az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással bíró eljárási jogszabálysértés megvalósulása.

[31] A II. rendű alperes kizárólag eljárási szabálysértésre hivatkozott. A támadott jogerős ítéletet sérelmező érvelése lényegében azon alapul, hogy az eljáró bíróságoknak a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével megállapított tényállásra alapított következtetése téves annak kimondásakor, hogy a tulajdonostárs jogelődök nem állapodtak meg a közös tulajdon természetben történő megosztásáról, és a bíróságok tévesen kötelezték őt mint haszonélvezőt többlethasználati díj fizetésére, kiemelve, hogy e körben az eljáró bíróságok ítélete indokolást nem tartalmaz.

[32] A bírói gyakorlat egységes tekintetben (Kúria Pfv.I.20.669/2011/7. megjelent: BH 2012.150.), ha a tulajdonostársak az ingatlant a véglegesség szándékával elkülönített használati rend szerint osztották meg, akkor a dolog használatának szedésére és annak érdekében szükséges költségek viselésére is elkülönülten jogosultak és kötelesek, ezért egymástól többlethasználati díjra nem jogosultak.

[33] A Kúria álláspontja szerint az első- és másodfokon eljáró bíróság helytállóan állapította meg, hogy a közös tulajdonú ingatlan II. részének használati megosztása nem történt meg a tulajdonostárs jogelődök részéről, a megosztás tényét a 2014. november 18-án M-né N. M. és az I-II rendű alperesek között létrejött adásvételi szerződés I. pontja sem támasztotta alá.

[34] A per adatai szerint a perbeli ingatlant a jelen tulajdonosok jogelődei az 1920-as években merőlegesen két részre osztották: I-II. részre, amely részeket elkülönülten használtak és az 1960-as években a telekrészek közé kerítést építettek. Az így kialakult használati renden belül azonban a II. részen belüli elkülönült használatát a peradatok nem igazolták. Az alperesek nem bizonyították az eljárás során, hogy a tulajdonostársak – jogelődek – a használatot a véglegesség igényével, a jogutódokra is kihatva rendezték volna, és azt, hogy egymástól többlethasználati díjra nem jogosultak.

[35] A Ptk. 5:74. §-a szerint a tulajdonostársak mindegyike jogosult a dolog birtoklására és használatára; e jogot azonban egyik tulajdonostárs sem gyakorolhatja a többiek jogainak és a dologhoz fűződő lényeges jogi érdekeinek sérelmére. A dolog hasznai a tulajdonostársakat a tulajdoni hányaduk arányában illetik meg (5:75. §). Amennyiben a birtoklás és használat mértéke eltér a tulajdoni hányad szerinti aránytól, a többlethasználat után többlethasználati díj fizetésével lehet a hasznokban való részesedés kiegyenlítéséről gondoskodni.

[36] A Kúriának ezt követően abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a másodfokú bíróság helyesen jutott-e arra a következtetésre, hogy a II. rendű alperes mint haszonélvező többlethasználati díj megfizetésére köteles.

[37] A felülvizsgálati kérelem helytállóan hivatkozott arra, hogy a többlethasználati díj fizetési kötelezettség körében az első-, másodfokú ítélet indokolást nem tartalmaz, az

irányadó jogszabályok feltüntetése és értelmezése elmaradt. Ennek hiányában nem állapítható meg a II. rendű alperes marasztalásának jogalapja, jogcíme.

[38] Ezzel mindkét fokú bíróság megsértette a régi Pp. 221. § (1) bekezdésébe foglalt indokolási kötelezettségét, amely olyan, az ügy érdemére kiható lényeges eljárási szabálysértés, hogy szükségessé teszi a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését a régi Pp. 275. § (4) bekezdése értelmében. A Kúria ezért az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította a további bizonyítási eljárás lefolytatásának indokoltságára is tekintettel.

[39] A haszonélvezet mint abszolút szerkezetű dologi jog értelmében a haszonélvezővel szemben mindenki mást – tulajdonost is – kötelezettség terheli: tartózkodnia kell minden olyan magatartásról, amely a haszonélvezetből eredő jogok gyakorlását akadályozza vagy veszélyezteti. A Ptk. 5:147. § (1) bekezdése szerint haszonélvezeti jogánál fogva a jogosult a más személy tulajdonában álló dolgot birtokában tarthatja, használhatja, hasznosíthatja, és hasznait szedheti.

[40] A használat és hasznok szedésének jogát a tulajdonos csak annyiban gyakorolhatja, amennyiben a haszonélvező e jogokkal nem él. Ez azt jelenti, hogy a tulajdonos is csak ellenérték fejében jogosult a haszonélvezettel terhelt dolog használatára, kivéve, ha erre a haszonélvező nem tart igényt és a használatot ingyenesen engedi meg. A felperes a II. rendű alperest többlehasználati díj fizetésére kérte kötelezni, melyet arra alapított, hogy a II. rendű alperes jogalap nélküli birtokos.

[41] A megismételt eljárás során fel kell tární azt, hogy a felperesnek volt-e szándéka a perben vitássá tett ingatlanrész használni, hasznosítani, ezt az igényét közölte-e az alperesekkel.

[42] A tényállást fel kell deríteni arra vonatkozóan, hogy a felperes mikor, milyen módon próbálta birtokba venni a perbeli ingatlanrészt, ebben az alperesek akadályozták-e, illetőleg az ingatlan tulajdoni hányadához tapadó terheket viselte-e.

[43] Ennek igazolása esetén a felperes a II. rendű alperes jogalap nélküli birtoklása következtében milyen vagyoni előnyöktől esett el. Ebben a vonatkozásban a bizonyítási teher a felperesre hárul, a felek személyes meghallgatása és az általuk felajánlott további bizonyítás lefolytatása szükséges.

[44] Amennyiben mindezek ténybelileg tisztázottak, érdemben vizsgálandó az, hogy a II. rendű alperes marasztalásának mi a jogi indoka, milyen jogalapon tartozik használati díj fizetésére mely időponttól és mekkora tulajdoni hányad alapulvételével, továbbá milyen összegű megtérítési kötelezettsége áll fenn. A bíróságnak a döntése során figyelembe kell vennie, hogy a hosszú idő óta következetes bírói gyakorlat szerint (Legfelsőbb Bíróság Pfv.I.20.669/2011/5. – BH 2012.150., Kúria Pfv.I.20.082/2020/14.) a többlehasználat visszamenőlegesen nem, csupán az igény érvényesítésétől tehető visszterhessé, ugyanis az ingyenes használatot visszamenőlegesen nem lehet visszterhessé tenni.

[45] Az így lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként lesz abban a helyzetben az elsőfokú bíróság, hogy a jogszabályoknak megfelelő döntést hozhasson.

Záró rész

[46] A Kúria hatályon kívül helyező végzésére tekintettel a peres felek költségeit a régi Pp. 275. § (5) bekezdése alapján csupán megállapította, azok viseléséről az új határozatot hozó elsőfokú bíróság dönt.

[47] A jogerős ítéletet a Kúria a régi Pp. 274. § (1) bekezdése szerint – az I-II. rendű felperesek kérelmére – tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2021. február 17.

Dr. Orosz Árpád s.k. a tanács elnöke, Dr. Csentericsné dr. Ágh Bíró Ágnes s.k. előadó bíró,
Dr. Kiss Gábor s.k. bíró